

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 147.

Trettende Session.

39te Møde.

Torsdagen den 21de November Kl. 1.

(Fortsat.)

N. Sage (fortsat): Bygger man i en vis Distance ud mellem Brune Rev og Borrebjerg Rev, saa vil man sandsynligvis være fri for saa stærk en Tilfanding, saa vil man sandsynligvis derved faae en Havn for et større Antal Skibe, saaledes at det bliver unødvendigt at opmuddre mere inde i Havnen, og de Penge, som derpaa nu skulle anvendes, ville altsaa være sparede til Hjælp til det større Beløb, som man vil komme til at afholde, dersom man trækker Moloen længere ud. Jeg kan ikke lade være at gjøre de ærede Herrer opmærksomme paa, at det ganske vist ikke var nogen Ubillighed, naar jeg havde talt mod den tidligere Bestyrelse af Frederikshavns Havn, thi der er kommet en Omstændighed til min Kundskab, som tydelig nok maa vise, hvorledes disse Opmuadringspenge ere stegne til en saa utrolig Høide og med saa lidt Resultat. Tidligere har man nemlig, istedetfor at føre Mudderet tilføes, hvilket steer nu, ført alt Mudderet ud til den sydlige Side af Moloen paa 3 à 4 Fod Vand; sønden Strøm har ligesaa stadig bragt Frederikshavnerne deres Mudder tilbage igjen ad Havnemundingen, som der er sønden Strøm til i Verden, og saaledes har man stedse kunstig gravet ud og kunstig fyldt til. Nu er dette ophørt, man fører Mudderet ud i Rendben, hvor der er Vand nok, men det er et slaaende Beviis for, hvorledes denne Forretning tidligere har været drevet. Lad os

nu glemme alt dette og gjøre, hvad der er fornuftigt, og det er at vente, til vi see, hvad Virkningen vil blive af Tilfandingen, og faa enten bevilge, hvad Regjeringen foreslaaer, eller bede den om at komme med et Forslag om at bygge Havnen saaledes, at den virkelig bliver en effectiv Nødhavn for Fartøier, der ere større end de, som nu kunne komme derind.

Thune: Forinden jeg gaaer over til Sagen selv, skal jeg tillade mig at besvare et Par af de Bemærkninger, den ærede sidste Taler har gjort, og henlede Thingets Opmærksomhed paa, at den Uholdbarhed, som han har beskylt nogle af mine Paastande for at have, virkelig maa vises tilbage til ham selv. Den allerførste Bemærkning, han gjorde, var, at han ikke gennem Udvalget havde faaet de Dplysninger, han ønskede, men at de vare tilkomne ham gennem Ministeriet. Dette er ikke Tilfældet; det ærede Medlem, der er Mindretal, gav mig en Liste paa de Dplysninger, han ønskede af Udvalget, og ved det allerførste Møde, Udvalget holdt, hvilket Møde jeg paasthødede saameget som muligt, fremlagde jeg Listen over de Dplysninger, han ønskede, og spurgte Udvalgets Medlemmer, om de ønskede disse Dplysninger meddeelte. Flere af dem vare imidlertid af den Natur, at Udvalget ikke fandt det fornødent at anmode om dem, og derefter expederede jeg som Formand for Udvalget samme Dag, Mødet var holdt, en Skrivelse, indeholdende, at da et af Udvalgets Medlemmer ønskede de og de Dplysninger, udbad man sig dem. Forsaavidt de kunde gives, ere de ihændekomne Udvalget og i samme Dieblit, de tilkom Udvalget,